

STUDENTEN WEEKBLAD

12^e Jaargang.

No. 13.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.

REDACTEUREN: H. G. NOLEN, H. TH. BAART DE LA FAILLE,
C. A. PIEK, C. TELLEGEN, B. STEPHAN.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: L. J. POLDERMAN.

Donderdag

13 Jan. '10.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
WALTMAN JR
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingsstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

Technische Hoogeschool.

Debating, 11 Jan. 1910.

Schaakstellingen, door F. J. Kubatz.

Ingezonden. — De houding van eenige fuifroeiërs,
door C. L. Torley Duwel.

Boekbespreking. — Veldbloemen, door H. G. N.

Album firma J. Lips Bzn., door B. S.

Studiebelangen, door de C. C.

Electrotechnische Vereeniging.

Schaakwedstrijd, door Van Aalst.

Agenda.

Technische Hoogeschool.

De Senaat der Technische Hoogeschool te Delft hield op Zaterdag 8 Januari, ter gelegenheid van de herdenking van den stichtingsdag der Polytechnische School een buitengewone vergadering, waarin de rector-magnificus, prof. S. G. Everts, c.i., verslag deed van de fata in het leven der Technische Hoogeschool, gedurende den cursus 1908/09.

Van zijn objectief standpunt zou spr. een vergelijkend beeld geven van den toestand dezer Hoogeschool bij den aanvang en bij het einde van den cursus, ieder kan dan voor zich de gevolgtrekkingen maken. Spr. voor zich stelde dan niet zonder schroom de vraag, of vooruitgang te constateeren viel.

Spr. herdacht in de eerste plaats het heugelijk feit der geboorte van Prinses Juliana; niet omdat deze gebeurtenis in onmiddellijk verband staat met de geschiedenis der T. H., maar omdat de bloei van dit onderwijs-instituut allereerst afhankelijk is van de ontwikkeling van den Nederlandschen Staat.

Tot de geschiedenis der school komende, vertolkt spr. het leedgevoel van den Senaat over het vertrek van den curator, mr. L. W. H. Regout. Dat juist hij moest gaan, die door zijn breede ontwikkeling, zijn groote belangstelling in de techniek en zijn positie als groot-industrieel van nabij bekend is met de behoeften, waarin de T. H. heeft te voorzien, wordt door den Senaat geëerbiedigd, maar betreurd. Van zijn opvolger, dr. W. H. Nolens, verwacht de Senaat, dat hij als dienaar der wetenschap, con amore zal medewerken om ook de technische wetenschap tot volle ontwikkeling te brengen.

Woorden van dankbare waardeering wijdde spr. aan den, om gezondheidsredenen, afgetreden secretaris van het College van curatoren, den heer R. A. J. Snethlage en daarna releveerende de mutatiën welke plaats vonden in het korps van hoogleeraren, vond spr. gelegenheid den hoogleeraar dr. G. A. F. Molengraaff openlijk dank te zeggen voor zijn indertijd genomen besluit, om te bedanken voor den hem aangeboden leerstoel in de natuurkundige aardrijkskunde en geomorphologie, aan de universiteit te Utrecht. De T. H. bleef hierdoor in het bezit van een harer meest eminente docenten.

Het belang van het onderwijs in de bedrijfsleer en het boekhouden, gegeven door den hoogleeraar J. G. C. Volmer, werd den toekomstigen ingenieurs uitvoerig en met klem onder het oog gebracht en betreurd, dat ook in 1910 de

leerstoel voor ventilatie en de verwarming nog niet zal worden bezet. Verlies is, dat dit jaar de voordrachten over sociale en technische hygiëne, door den arts L. Heyermans, niet gegeven worden, maar met voldoening kan spr. mededeelen dat het volgend jaar zijn opvolger het voorrecht zal hebben te kunnen melden, dat deze leerstoel is bezet.

Spr. achtte het een bedenkelijk verschijnsel, dat de almanak van het Delftsch Studentencorps doet zien, dat in Delft 74 repetitoren werkzaam zijn, hetgeen wijst op een te veelvuldig voorkomende verkeerde richting in de studie, welke haar het wetenschappelijk karakter ontnemt en haar verlaagt tot een haastige voorbereiding tot examens. De verschillende takken van wetenschap behooren om hun zelfs wil te worden beoefend, het examen is geen doel, maar middel tot een winstgevend, onafhankelijk bestaan. Of, hoe zal later de ingenieur de bezwaren overwinnen, welke zich aan hem zullen voordoen, als hij als student zich niet wijdde aan zelf-onderzoek? Dat de fout algemeen is, bedoelt spr. niet te zeggen. De repetitoren treden voornamelijk op voor de propaedeutische en theoretische vakken, speciaal voor die, waaraan geen practische oefeningen verbonden zijn; in het algemeen voor vakken, waarbij het contract tusschen hoogleeraar en student zwak is, als het ook niet door den laatste wordt gezocht. Wellicht dat de fout weer moet worden toegeschreven aan den grooten toevloed van studenten, waardoor hoogleeraren met druk collegebezoek, hun studenten persoonlijk minder kennen, maar juist daarom wekt spr. op de fout te ontgaan. Splitsing der daarvoor in aanmerking komende colleges kan in dezen mede tot verbetering voeren. Hoe deze vrije studie en zelf-onderzoek dienen opgevat, zet spr. in den breede uiteen.

Hij wijst op de verkeerde gewoonte, een opgegeven ontwerp, thuis geheel uit te voeren, en dan als het bijna voltooid is, er op de teekenzaal mee aan te komen. Het zoo noodige contact tusschen docent en student wordt dan geheel gemist. Het ontwerp, tehuis bestudeerd, en in schets-teekeningen verduidelijkt moet op de teekenzaal tot uitvoering gebracht worden, waar voortdurende raad en hulp aanwezig is. Spr. geeft de verzekering dat de hoogleeraren niets liever wenschen, dan als leiders en voorlichters bij die vrije studie op te treden, daarbij den student zijn vrije persoonlijkheid latende.

Het aantal ingeschrevenen aan de T. H. bedroeg in den cursus 1907/8: 1243 en in 1908/9: 1204, waarvan voor de eerste maal resp. 257 en 221, zoodat de vermindering bijna wordt veroorzaakt door het minder aantal voor het eerst aangekomenen. Er volgt één Zuid-Afrikaner de lessen en het laat zich aanzien, dat ook binnenkort enkele jongelieden uit het buitenland aan deze hoogeschool onderricht zullen ontvangen. Hoewel het een goed verschijnsel noemende, dat buitenlanders van ons onderricht willen profiteren, hoopt spr., dat niet, zooals in het buitenland het geval is, de studenten onder een invasie van deze vreemdelingen, die ruimte en hulp in beslag nemen, zullen te lijden hebben. Toenemend is het aantal vrouwelijke studenten. In 1905/6 bedroeg het 45, en 1908/9: 56; de toename betreft uitsluitend haar, die voor eenige ingenieursstudie zijn ingeschreven, meestal voor technoloog. Achtereenvolgens gaf spr. een overzicht van het aantal studenten dat met een rijksbeurs, of met steun van eenig tot dat doel gesticht studiefonds studeert; deelde mede, dat in 1909 het ingenieursdiploma werd uitgereikt aan 146 studenten en dat één eere- en drie gewone promotiën plaats vonden tot doctor in de technische wetenschap.

Aan het einde van zijn verslag gaf spr. een overzicht van den toestand der gebouwen, daarbij van enkele de oude bekende gebreken nog eens noemende, om eindelijk vast te stellen, dat zool niet van bijzonderen vooruitgang kan worden gesproken, toch met kracht wordt doorgegaan om de T. H. aan haar doel te doen beantwoorden: de opleiding van wetenschappelijk gevormde ingenieurs. Op dien grond mag de toekomst hoopvol en met vertrouwen worden ingezien.

Debating. - 11 Jan. 1910.

Vruchtbaar was des verdedigers brein geweest, 11 — zegge elf — stellingen stonden op 't programma. Een betoog in stukjes geknipt en nummertjes er voor geplakt. En dit alles bovendien nog met een menigte argumenten versterkt.

Op deze wijze werden de aanwezige leden door den Heer van Leeuwen schitterend voorgelicht, al vermocht hij niet zijn tegenstanders, die reeds met vaste meeningen ter vergadering kwamen, van overtuiging te doen veranderen. Zij, die niet in het onderwerp ingewerkt waren, hoorden nu de na- en voordeelen van centralisatie en decentralisatie, theoretische beginselen en praktische resultaten, groote en kleine feestcommissie, senaat in en senaat buiten de feestcommissie; terwijl een der debaters voor het humoristische deel van den avond zorgde door met stelling 9 (de rekensom) te becijferen dat men met een onderneming meer verliezen kon dan men in 't geheel uitgaf.

Aan het debat werd ruim deelgenomen, het standpunt van den Senaat werd door de Heeren van Nievelt, Ingenhousz en van Limburg Stirum op verschillende wijze verdedigd, de wetscommissieleden Laman Trip en Kubatz bestreden de stellingen weer op andere gronden.

Veel van hetgeen gezegd werd is in de gedrukte stukken te vinden. De heer Van Leeuwen verwacht veel heil van een commissie van ongeveer 11 personen (waaronder de Senaat) die van het eerste begin werkzaam is (dus geen voorloopige of maskerade-commissies) waarbij de leden van elkaars werkzaamheden op de hoogte zijn, waarbij verder de verschillende plannen worden beschouwd aan de hand van voorloopige begrotingen, en de begroting van het uitverkoren plan de noodige posten voor onvoorzien bevat. Bovendien doet hij met stelling 9 een middel aan de hand om een te gewaagde opzet te voorkomen. De Senaatsleden betoogden dat een goede leiding onmogelijk is bij aanwezigheid van de Senaat in de commissie en een commissie van 7 personen voldoende is. De heer Laman Trip zag liever een nog kleinere commissie opdat de leiding in zoo weinig mogelijk handen berust. Voor de uitvoering kan men sub-commissie's in 't leven roepen, die onder leiding der eerste commissie werken. Zodoende krijgt men overzicht. De verdediger zou ook gaarne meer centraliseeren doch acht het onmogelijk het werk met zoo weinig mensen te doen en vindt sub-commissies zeer gevaarlijk. Na de repliek wordt tot stemming overgegaan.

Stelling 5 (Senaat in de Commissie) en stelling 9 (de rekensom) worden verworpen, de overige aangenomen. Stelling 5 verworpen, omdat een gedeelte der vergadering reeds uit gezworen tegenstanders dezer stelling bestond; stelling 9 daar het den verdediger niet gelukt was ondanks eenig gecijfer deze formule aan de vergadering geheel duidelijk te maken.

De voorzitter wijdde nog een woord van dank aan den spreker, en wees er op hoe het Debating verheugde wanneer brandende punten in 't Corps in haar midden werden gebracht. Hij meende de belangstelling niet te kunnen roemen. Daartegenover zou ik willen doen uitkomen, dat niet een ieder wetswijziging een belangwekkend onderwerp acht en dat daarom nu zeker niet de belangstelling naar het aantal maar veel meer naar de waardeering der aanwezigen geschat moet worden. Bovendien het feit dat weer één uit ons midden achter den kathedraal stond en daar deze stellingen wilde verdedigen, bewijst reeds afdoende dat de belangstelling in Corpszaken stijgende is.

Schaakstellingen.

1.

't Schaakspel mist de schoonheid der economie: met weinig middelen een goed resultaat te bereiken.

't Resultaat is best, de hulpmiddelen zijn te talrijk.

2.

De bepalingen betreffende het rokeeren maken dezen zet terecht onbruikbaar ter verdediging. De rokade is een openingszet.

3.

Het schaakpasseeren is stijlvol, omdat belet wordt dat een openingszet als verdediging gebruikt wordt.

4.

Patstelling remise te verklaren is absurd. De partij dient voor den patstaanden verloren te zijn. Ter wille van meer levendigheid, meer grilligheid heeft men het zuivere schaakidee te kort gedaan.

5.

Een pion aan den overkant gekomen dient veranderd te worden in een geslagen officier van gelijke kleur.

Is deze niet aanwezig, zoo is de partij verloren voor den tegenspeler, die aan dezen eisch niet kan voldoen.

6.

't Schaakspel bezit een groote psychologische schoonheid.

F. J. KUBATZ.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

DE HOUDING VAN EENIGE FUIFROEIERS.

Sinds eenigen tijd geniet ik de gastvrijheid uwer vereeniging Laga. Terwijl ik dan zoo een stille getuige was van het leven op de loods en ik onwillekeurig belang begon te stellen in hetgeen ook daarbuiten omtrent de vereeniging gesproken en gedaan werd, trof mij een merkwaardig verschijnsel, dat m.i. voor de bloei uwer vereeniging een gevaar kon worden en tevens een waarschuwing mag wezen voor andere vereenigingen, indien bij grooter neiging tot de roeisport, ook die symphonen zich elders gingen vertoonen.

Het is de houding van eenige fuifroeiers.

Er is een slag van fuifroeiers, dat alleen roeit bij zonneschijn, vlak water en Z.O. koeltje. In den regel voelen zij zich voor het eerst geroepen te roeien op een zomersche dag in Mei, na de koffie. Zij verschijnen dan op de loods, voelen de eenigszins verwonderde blikken van hen, die steeds oefenen zolang het ijs het niet verbiedt, breken dan met behulp van Hendrik (een loodsknecht heet altijd Hendrik) hun kastje open, ontdoen zich van hun kleeren en ondergoed, dat hen gemeenlijk ver over de bleeke enkels hangt, staan een oogenblik te rillen en als Jan dan zegt: „ik verdom het om vandaag te douchen”, dan valt Piet haastig in: „ik verdom het ook”. Weldra staat dan deze roeier met het karakteristieke fuifroeierskalotje op het rare hoofd gereed de vaste wal te verlaten. Ik zal niet trachten het vertrek van het vlot en de erbarmelijke afvaart te beschrijven. Het schip wankelt, de waterhoozen spatten links en rechts, de slidings schreeuwen van angst etc.

Dit soort roeier, dat zich in allerlei schakeeringen voordoet en zich zelfs vertakt in het vereenigingslid dat met een stukje zeep zich Zondagsmiddags komt wasschen, dit soort is al te onschuldig om pretentie's te hebben. Ook spreek ik niet van goede roeiers, die door vermindering van studie of wat dan ook zich niet kunnen bekwamen tot een wedstrijd.

Maar er is in uw midden een bepaalde groep van menschen, niet-raceroeiers die in allerlei vieren, tweeën en éénen, zooals een bruggeman zegt, over de vliet zwalken, die wedstrijdes, tochten organiseeren en die de schijn wek-

ken dat er een opgewekt roeileven is, terwijl zij inderdaad een vereeniging te gronde kunnen doen gaan. Wat toch is het geval? Zij zijn de trouwste bezoekers der vereeniging en terwijl zij in vele opzichten wedijveren met de race-roeiërs, overtreffen zij deze verre in aantal, zoodat zij door onderlinge opkammerij tot de overtuiging komen, dat, zoo de vereeniging al niet met hen valt of staat, zij toch zulk een verdienste hebben, dat enkele hunner hun belangen in het bestuur moeten vertegenwoordigen.

Wanneer ik hen vraag: Wat is het doel uwer vereeniging? Dan nemen zij de wet en zeggen: art. 3 sub 1: het doel uwer vereeniging is in de eerste plaats het beoefenen der roeisport onder studenten. Onder roeisport verstaan wij het genoeg dat ieder onzer vindt in het zich door middel van riemen voortbewegen over deze vliet. Maar dan zou ik hen doen opmerken dat dit een platte conceptie is, die thuis hoort in de mond van P. Statok en die ook de oprichters uwer vereeniging in der tijd wel moesten stellen om de noodige leden te werven.

Maar heden ten dage is het anders geworden. Dank zij de energie door de verschillende race roeiërs in dat tijdperk betoond, kan met de studenten-vereenigingen geen andere in den lande wedijveren. Zij zijn het die het elementsstijl hebben ingevoerd, waardoor iedere slag een kunstwerk, iedere roeier een kunstenaar wordt. Om heden een behoorlijk roeier te zijn, moet men een academische, ik zou zeggen een klassieke opleiding hebben gehad. Het kan zijn dat een boot van de Amstel eens harder gaat, toch geen roeiërs. Ik verzoek die fuifroeiërs eens te bedenken, dat de roem der vereeniging, ook die van het corps is.

Het wil mij toeschijnen, dat deze menschen allerverkeerdst doen zich tot een groep in een vereeniging te constitueren en den strijd aan te binden met een bestuur, waarvan alle krachten bijna moeten dienen tot het organiseren der ploegen. Daarom moet dunkt mij ieder die voelt voor de roeisport, zelfs hij die slechts voelt voor de glorie van de vereeniging, wier kleuren hij draagt aan de Zweth, overtuigd zijn dat wanneer in een tijd van zwakte eener vereeniging deze lieden als onkruid uit den grond komt en als het ware de graven uwer helden bedekt, dat zij dan, wanneer het hun gelukt zich meester te maken van het bestuur der vereeniging, onze studenten-roeisport trachten om laag te halen, tot het peil waarop het in burgervereenigingen staat. Men moet lid geweest zijn van zulke vereenigingen om vrees voor een dergelijke toekomst te hebben. En onder de kransen die aan den muur hangen, ten aanschouwe der illustere namen uwer groote roeiërs, smeden zij zulke plannen.

Heden zien zij het nog zwijgend aan, dat ge een boot bouwt en die opdraagt aan den man die vele malen Laga deed triomfeeren, maar die grooter was in de nederlaag dan menigeen door een luid toegejuichte overwinning, die in alle kampen, door ieder strijder geëerd was en bemind.

Ge weet, ik bedoel K. A. Biegan.

Maar morgen zullen zij U voorstellen ook eens een boot te doopen, naar een man die 5 onderlinge wedstrijden won d. i. $5 \times 750 = 3750$ M.

Indien nu in een vereeniging, zooals in de uwe, een dergelijk conflict zich herhaalt, schijnt mij voor de eenheid der vereeniging, voor de handhaving van de race-roeiërs de eenige oplossing voor hun grieven, een commissie uit het midden der fuif-roeiërs, die hun klachten kan aanbrengen bij het bestuur, want met één zetel zullen zij slechts belemmerend werken en op den duur zullen zij meer verlangen. Dat zij die grieven hebben en dikwijls te recht, toont de toestand zelve aan.

Ge kunt mij verwijten, mij met deze zaken in te laten. Ik meen echter, dat ik elders op te duidelijke wijze heb aangetoond, welk een nationaal belang de sport geworden is en hoe vooral door ons studenten en jongeren Holland kans heeft uit zijn actueele lamlendigheid en zelfgenoegzaamheid te worden opgewekt, dan dat gij mij niet zoudt toestaan onbevange mijn meening te zeggen in deze kwestie, wat ik deed en met het oog op de roeisport in het algemeen en uit belangstelling voor uw vereeniging, die mij in dit ballingsoord een enkel aangenaam uur bezorgt.

Vrijenban.

C. L. TORLEY DUWEL.

BOEKBESPREKING.

VELDBLOEMEN door
A. CARDINAAL—LEDEBOER.

Terwijl ik deze bundel gedichtjes moet bespreken is mijn hoofdgedachte voortdurend: „wat zou ik er graag veel, zeer veel goeds van zeggen”, want de schrijfster is mij zeer sympathiek. In het algemeen is ieder, die iets van zijn mooiste en teerste impressies tracht te geven aan anderen mij sympathiek. Mevrouw Cardinaal heeft dit willen doen, zij heeft de „veldbloemen” die zij op haar weg ontmoet heeft willen tonen aan anderen, zij zegt van haar verzen in „Medegevoel”

O, mochten ze zachtken roeren
Wat teeders uw ziel bevat,
Dan zullen ze tot u voeren
Al wat ge hebt lief gehad.
enz.

Zij heeft gehoopt ons schone ogenblikken te bezorgen, telkens aan te roeren de mooiste plekjes in onze ziel.

En als men dat verlangen van de schrijfster begrijpt, dan is het hard, als eerlijk criticus te moeten zeggen, dat haar verzen mij voor het grootste deel niet getroffen hebben, dat ik een enkele maal wel begreep, dat de schrijfster zelf en enige persoonlijke intieme vrienden of vriendinnen, door haar woorden geroerd moeten worden, maar dat ikzelve geen ogenblik meegesleept werd door stemming of schoonheid van gedachte.

Ach, wanneer ik die versjes in het dagboek of de poëziealbum van schrijfster gelezen had, dan zou ik zeggen, dat is mooi, dat bezorgt mij een schoon moment in het leven, want ik zou voor alles het tere gevoel willen sparen. Ja, ik zou haar gaarne in de waan laten, dat zij iets gegeven had, dat ook anderen roerde. Maar wanneer die zelfde versjes, in 't openbaar uitgegeven, mij, als criticus worden voorgelegd, dan kan en mag ik niet zo spreken, ik mag het gevoel niet sparen en moet eerlijk zeggen, dat die verzen absoluut niet tot mij gesproken hebben.

Iedereen heeft zijn gevoelsleven, bij de een is het misschien meer ontwikkeld dan bij de ander, maar bij de meesten bestaat het toch. En dat gevoelsleven heeft voor ons zelve grote waarde. Wanneer wij een heerlijk ogenblik beleefd hebben, dan dragen wij de herinnering in ons voort ook door donkere dagen, wij leven gaarne terug in ons zielsleven van vroeger, het is voor ons een heerlijk bezit.

Maar om van zo'n schone gedachte, van een bijzondere stemming mede te willen delen aan anderen, daartoe behoort heel wat meer, dan het gevoelsleven van de gewone mensen.

Is het misschien al moeilijk zelfs goede vrienden onze impressies te laten meevoelen, om absoluut onbekenden door onze zelfondervonden emoties te treffen is het nodig, dat die emoties zoo groot en machtig zijn, als slechts weinigen emoties kunnen hebben. Wanneer bij een grote waterval een strootje en een machtige eik worden meegevoerd, dan zal de eik beneden getuigen van de kracht van het water, zij zal een indruk, een voorstelling kunnen geven, van wat boven in 't gebergte is geschiedt, maar het strootje zal haast onopgemerkt blijven.

Wanneer van Eeden in Ellen bijv. beschrijft de dag met Ellen doorgebracht, dan leven wij met hem, dan treft het de schoonste plekken in ons gemoed, want zijn ontroering is geweldig, hij geeft ons van een emotie, zooals slechts een kunstenaar als hij kan genieten. Hoor hoe hij bv. het begin van die dag beschrijft:

Zij kwam in wolken en met droef geruisch
Van regen — maar zij hief het aanzicht op
En lachte haren grooten zonnelach,
Uitbarstend in een schittering van licht,
Opbruisend hel en klaar, goud over blauw
Wit schuim op blauwe golven, witte driften
Van wolken, zwierend over 't lichte-blauw.
enz.

Ja, dan voel je ook om je de heerlijke zonnewereld, dan doorleef je een heerlijke licht-doorstraalde zomerdag. En als hij in het bekende einde van dit gedicht het sterven van die dag bezingt, dan is het ook voor ons een godd'lik moment, dan laat de dichter ons meelevende, het schoonste wat bestaan kan. Maar dat kan van Eeden!

Maar als Mevr. Cardinaal in „Arm Moedertje” als toppunt van leed schrijft

Arm moedertje lijdt in stilte,
Heur haardvuur is uitgegaan,
Om 't hart een ijzige kilte,
In 't oog een brandende traan.

of in „Hopeloos”

O, als ik van u moet scheiden,
Dan valt het gordijntje dicht,
enz.

dan kan ik heus niet treurig kijken, en als zij in „Wederzien” schrijft in 't 2e couplet:

Daar meldt een elektrische tijding
Uw aankomst, uw landing, uw groet!
Als warmte langs trouwe geleiding
Doorstroomt zij mijn huis, mijn gemoed.
De tucht wordt daarbinnen verbroken,
Gedachten verlaten hun post,
Verlangens gaan dwarlen en spoken,
Als kind'ren, van schooldwang verlost.

dan krijg ik neiging te zeggen, „kom, kom, wat je zegt”.

Nu kan men niet zeggen, dat het grote gebrek is gelegen in de vorm, het gebrek ligt in hoogste instantie aan een te oppervlakkig gevoelsleven, aan het gemis van het diepe voelen van een dichter.

Een dichter die een stemming van hopeloosheid doorleeft, zal niet zeggen

Dan valt het gordijntje dicht

zal niet als hij het berglandschap beschrijft zeggen, zoals in „Görnegrat” blz. 56

Dalen wuiven met halm en pluim
Needrig aan hun voeten,
Stroomen werpen hun wildste schuim
Opwaarts om te groeten!

Laat niet, zooals in 't overigens mooi-gedachte „Begravenis in den winter”, temidden der sneeuw „witte palmen hemelvrede wuiven”.

Gebruikt niet als in „Maartje”, de vreselijke gemeenplaatsen van een benglende keten, die stoomt boven 't knappende vuur, waarbij bovendien een „koekkoek-klok, links aan de muur” aanwezig is en een grootvader op een zetel ('t laatste terwille van 't rijm).

Laat niet als hij „Novemberstormen” wil beschrijven deze

„gieren langs spleten en breuken,
waar 't mos onuitroeibaar wast”.

Zegt niet, als beschrijving van 't prachtige Delft

„Wat zijt ge schoon, ompeliwd door uw weiden”

tenzij hij een bondgenootschap met van Alphen heeft gesloten.

Neen iemand, die zo'n vorm kiest, zo'n beschrijving geeft, is geen dichter, want als werkelijk de innige diepte van het dichtersgemoed bestond zou hij als hij zich niet beter kon uitdrukken, zijn mond houden.

Ik wil hier bijv. wijzen op een gedichtje van een jong schrijver Hans Martin, uit zijn eerst uitgegeven bundel, dat ik verleden jaar besprak:

Herfststemming.

Hij stond er — met zijn stil gezicht
starende in het schemerlicht
alsof hij daar wat zag;
't Was maar een oude herinnering
te midden van wat windgezing
door fijn, dor takgerag.

Of 't eerste couplet van

Zonnekind.

Zonnekind, zonnekind kom nu, kom,
zie de uchtend is helder van glanzende kleuren,
groot van licht en vreugdig gerucht. —

Nu gaat mijn schoonste verlangen gebeuren,
nu beeft er uw naam door de zonnige lucht,
en diep uit de golven
heimlijk bedolven,
fluistert er, ruischt er dat heilige woord.
Overall, overall klinkt het rondom,
en vlucht langs de landen eindeloos voort:
zonnekind, — zonnekind! —

Hoewel hij op een enkele plaats misschien door schoner vorm de indruk vergroten zou, toch zien we de prachtige kern, er gaat iets van uit, het doet iets in ons opleven. En doordat zijn voelen zo diep en schoon is, zal hij nooit vervallen in een vorm die een onmogelijk, onbetekenend versje schept.

Neen, voor 't geven van treffende, mooie gedichten over onderwerpen als Mevr. Cardinaal in deze bundel kiest, ontbreekt haar absoluut de ziel van een dichteres.

Hier en daar, waar schrijfster een licht onderwerpje heeft gekozen, een onderwerpje, dat generlei pretenties heeft, is schrijfster er in geslaagd ons iets aardigs te geven. Zo noem ik bijv. „Aan hen die jong zijn”, beter nog vind ik „Ik zou 't zoo gaarne zeggen”. Ook in „Natuur” zit wel iets goeds, hoewel 't hopeloos onbeholpen is uitgedrukt. „Grasbloempjes” vind ik met „Liefde's Zondag” het beste der langere gedichten. Het laatste wil ik hier laten volgen:

Liefde's Zondag.

Een plekje schier bedolven
In 't knikkende heidekruid,
En over de heide golven
Van trillend klokgeluid

Iets vrooms als een morgenbede
Iets feestelijks wijd en zijd,
Een zalige Zondags vrede,
Een zonnige heerlijkheid.

De zon speelt door uw haren
Met ving'ren van zonnegoud,
Als waren het harpe-snaren,
Hem dierbaar en vertrouwd.

In 't diep van uw blauwe oogen
Daar ligt een heilig land,
Daarheen is mijn ziel getogen,
Daar vond zij haar vaderland.

Mijn Bruidje, door God's genade
Nog aarzelend blijf ik staan,
Als moest ik, in Zondagsgewade,
Een tempel binnegaan.

O dat zij een wijl nog dure
Deez wijding, hoog en stil,
Te heilig is deez ure
Dan dat ik u kussen wil.

Hoewel schrijfster ook hier de last van het rijmen zo nu en dan voelt, — wat in andere gedichten veel meer 't geval is — is er hierin werkelijk veel goeds.

Op blz. 60 apprecieer ik:

'k Heb een levenswoord gevonden,
't Is der Alpen zegelied
En ik moet het blij verkonden:
„Zij die stijgen twijflen niet!”

hoewel de 3e regel geen inhoud heeft, maar op „gevonden” is ook lastig te rijmen!

Ten slotte noem ik nog:

Miskenning.

Al is het geen hoog, geen heilig leed,
Zoolang we nog menschen zijn,
Met aardsche broedren in 't aardsche kleed,
Zoolang doet miskenning pijn!

waar ook weer regel 3 helaas veel bederft, door overbodigheid en lelijkheid.

Ik zou nog lang over verschillende dingen naar aanleiding van dit boekje kunnen praten, over maat en rijm en woorden en inhoud, ik zou nog eens willen zeggen, dat wie zich waagt aan 't uitgeven van gedichten uit het tere gemoedsleven, een zeer bijzondere, diepe dichterziel moet bezitten,

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 13 JANUARI 1910. No. 13.

maar.... ik krijg na het doorlezen van dit boekje met poëziealbum-gedichtjes en het lange praten erover zo'n onbedwingbare lust om te gaan lezen in van Eeden, en Boutens en zovele anderen, dat ik de pen neerleg en Ellen weer ter hand neem.

Ik wil echter niet nalaten, een woord van hulde te brengen aan den uitgever, den heer J. Waltman Jr. voor de keurige druk en band van dit boekje.

H. G. N.

Bij gelegenheid van het veertigjarig bestaan hunner fabrieken gaf de firma J. Lips Bzn. te Dordrecht een album uit, dat een blik geeft in de ontwikkeling van het bedrijf der brandkastenfabricage, zooals die in hunne fabrieken plaats vindt.

Het is ons zeer aangenaam een enkel woord aan dit album te kunnen wijden, daarom vooral, omdat wij hier te doen hebben met een Hollandsche firma, die door onvermoeide werkzaamheid zich in 40 jaren van een eenvoudige smederij tot de thans wereldberoemde Lips' brandkasten en slotenfabrieken heeft opgewerkt. Zeer welsprekend zijn de foto's van het personeel in '72, '95 en '09; de vooruitgang van de fabrieken kon niet beter geïllustreerd worden. De geheele uitvoering van dit album is zoo keurig en duidelijk, dat het wel de mooiste reclame is die de fabriek kon maken. Het personeel dat in 1870 slechts bestond uit een man en een jongen bestaat thans uit 400man, wel een bewijs van de kolossale vooruitgang van het bedrijf. Uit de foto's blijkt, verder duidelijk hoe uitstekend de werktuigmachines en het geheele machinale bedrijf zijn. Tenslotte ziet men uit het feit, dat de firma behalve 4 filialen in Holland, 2 eigen verkoophuizen in het buitenland n.l. te Brussel en te Bucarest heeft, welk een uitgebreid afzetgebied de firma heeft. Gaarne wenschen wij de firma een even voorspoedige toekomst, als haar opkomst tot nu toe was.

B. S.

Studiebelangen.

Zooals vermeld is in het S. W. van 17 December, is door de centrale commissie tot behartiging van studiebelangen, een circulaire van de afdeeling der werktuigbouwkunde scheepsbouwkunde en electrotechniek ontvangen, welke door deze afdeeling aan de voornaamste industrieelen en maatschappijen in ons land verstuurd is.

Deze circulaire handelt geheel over de praktische opleiding van studenten in de genoemde vakken en zet de ideeën van H. H. Professoren over de volgende punten welke voor de studeerenden van belang zijn uit een.

Wenschelijkheid van praktische opleiding.

De bruikbaarheid van den jongen ingenieur, zijn waarde voor het bedrijf wint met de praktische kennis die hij ervan bezit. Het handwerk bijvoorbeeld, dat hij als student makkelijk kan leeren zal in vele gevallen voor een beoefening door iemand als bezoldigd ingenieur werkzaam groote bezwaren met zich brengen.

Over de noodzakelijkheid van het praktisch werken is ieder het eens.

Hoe hierin voorzien moet worden is echter de vraag. Te meer doordat het groot aantal studeerenden in verhouding tot onze betrekkelijk kleine industrie het jaarlijksch onderbrengen van allen groote bezwaren oplevert.

Daarom heeft de afdeeling zich tot de industrieelen in ons land gewend met de vraag om steun, om zodoende tot een oplossing van het vraagstuk te komen.

Doch ook behoeft de afdeeling de steun der studeerenden. Ook zij moeten inzien hoe onontbeerlijk voor hen de aanraking met de praktijk tijdens hun studie jaren is en naar waarde schatten de moeite en zorg door de industrieelen aan hen besteed.

De afdeeling meent de praktische opleiding te moeten samenstellen uit de navolgende onderdeelen, in de opgegeven volgorde.

- 1e. Het handwerk.
- 2e. De machinale bewerking van hout en metalen.
- 3e. De montage.
- 4e. De constructie van werktuigen spoorwegmaterieel etc.
- 5e. De organisatie van het bedrijf.

Welke onderdeelen door de studenten in de 4 groote vacaties welke zij hier doormaken, volgens het oordeel der afdeeling, in de gegeven volgorde, welke ook overeenkomt met de leergang van het onderwijs aan de T. H., kunnen beoefend worden.

Wat betreft het 1e; dit moet volgens den eisch van enkele groote fabrieken reeds gedeeltelijk aan den volontair bekend zijn voor hij voor de eerste maal gastvrijheid vraagt in de industrie. Vandaar ook dat de afdeeling de beoefening van het handwerk in de werkplaatsen der mechanische technologie ten zeerste aanmoedigt.

Wat betreft de duur en tijd van het praktisch werken vindt de afdeeling het wenschelijk een vol jaar praktisch te werken om geheel in de rubrieken te worden ingewijd.

De beste tijd hiervoor is dan dadelijk na het propaedeutisch examen, tenzij op zeer jeugdigen leeftijd het eindexamen H. B. S. is afgelegd, zoodat door een jaar te gaan werken, het student worden ook een jaar kan worden verschoven.

Daar het voor velen een groot bezwaar is bij de toch reeds 5 jarige studie nog een jaar als leertijd toe te voegen, zoo acht de afdeeling het toch mogelijk 8 maanden totaal op een fabriek door te brengen, n.l. 2 1/2 maand na afloop van het 1e en 3e jaar waarin geen examens vallen en 6 weken na het 2e en 4e studiejaar waarin de examens tot 2 à 3 maanden beperkt worden.

Militaire dienst kan dezen tijd met één vacantie verminderen, verlenging van studietijd b.v. door mislukken van examens daarentegen met één of meer vermeerderen.

Speciaal vestigt de afdeeling er de aandacht op dat zoo veel mogelijk de splitsing der examens vermeden moet worden. Wanneer toch tot splitsing wordt overgegaan, is het ten zeerste aan te bevelen in de technische vakken na de vacantie examen te doen, daar deze dan het beste aan de hand van de praktische ervaring bestudeerd kunnen worden.

Verder volgt een beschouwing over de vergoeding of leergeld door den volontair te betalen. Wat dit betreft steit de afdeeling voor dat overeenkomstig de Deutsche bepalingen een minimum van f 4,50 en een maximum van f 5,— moet worden gesteld.

De circulaire zelf zal verkrijgbaar worden gesteld in de keuken van de T. H.

C. C.

„Electrotechnische Vereeniging”.

De vergadering van de „Electrotechnische Vereeniging” had besloten naar aanleiding van de plannen om geregelde Debatingavonden in te stellen, een proef-debating vergadering te houden, om te kunnen beoordelen of dit instituut recht van bestaan zou hebben. Dinsdagavond l.l. werd deze debatingavond gehouden. De heer A. J. H. van Leeuwen, cand. E. I. had de welwillendheid een onderwerp te willen inleiden, en had tot onderwerp gekozen: „Electronentheorie en de constructie van ether en materie”.

Spreker begon met een uiteenzetting over de schijnbare toename van de massa bij grote snelheid en geringe massa, de berekeningen van Thomson hieromtrent en de proeven van Kaufman. Spreker noemde het echter een voor hem onaannemelijke voorstelling, dat de gehele massa een gevolg zou zijn van electriese lading, waarvan de electriese natuur van de stof een noodzakelijk uitvloeisel zou zijn. Hij toch kon zich die werveling niet voorstellen zonder kern. Hij wijdde breedvoerig uit over de wervelbewegingen en maakte de theorie van de meegesleepte ether tot de zijne. Volgens hem moest de kracht nodig voor de wervelbeweging van de electronen van buitenaf komen. Verschillende lichtbeelden verduidelikten zijn bedoelingen. Spreker vergeleek telkens met de sterrenwereld en besprak de nevelvlekken, welke hij eveneens met lantarenplaatjes vertoonde. Hij noemde het onlogies de wereld, die we ons aan de ene kant oneindig groot denken, aan de andere kant ons ook niet oneindig klein te veronderstellen en wees er op, dat men niet moet vastroesten in 't begrip van een ondeelbaar electron als grondbouwsteen van het heelal.

Daarop behandelde spreker de constructie van het atoom, waarover hij de 5 hypothesen uiteenzette, waarvan de laatste hem het waarschijnlijkste leek. Alle 5 sluiten aan bij het periodiek systeem van Mendeleëff. De ondeelbaarheid van het atoom deden hem tot aannahme der 5e hypothese esluiten.

De inleider stond langdurig stil bij het al of niet bestaan van vrije positieve electriciteit.

Ons zonnestelsel is negatief geladen. De staarten der kometen verklaarde hij door een evenwicht tussen electrische afstoting en gravitatie.

Het noorderlicht is een verschijnsel dat een gevolg is van de voortdurende toezending van zonnestof naar onze aarde. De zon zendt voortdurend zwermen negatieve electronen naar onze aarde.¹⁾

De zwaartekracht moest volgens inleider een etherstoring zijn van hoger orde. Het kan wel een storing zijn in de gewone ether, maar van andere orde. Het feit, dat 2 lichamen elkaar steeds aantrekken, tengevolge der gravitatie is hiervan een gevolg.

Nadat spreker enige punten, geschikt voor debat had aangegeven, besloot hij onder luid applaus zijn inleiding.

Na 10 minuten pauze begon het debat, waarvoor verscheidenen zich hadden opgegeven, sommigen om nog nadere inlichtingen te vragen, anderen om spreker aan te vallen. Zo wees de heer Lely op de theorie van de lichtdruk, die zovele cosmische verschijnselen verklaart. De heer Heybroek vond de wervelingtheorie in strijd met het beginsel van de homogeniteit van de ether, terwijl de heer Van Holst wees op de proeven van Nicholson, welke volgens hem bewezen, dat de ether in rust is, niet meegesleept wordt, hetgeen ook Lorentz aanneemt. De heer Römer constateerde, dat inleider zelf van een in rust zijnde ether was uitgegaan.

Hierop sloot de president het debat onder hartelijke dankzegging aan de heer Van Leeuwen.

Vervolgens werd met algemene stemmen een besluit aangenomen om geregeld debatingavonden te houden.

¹⁾ De afneming van de zon, in het debat het noodzakelijk gevolg hiervan genoemd, wordt naar ik meen opgeheven door het geweldig aantal meteoren, dat voortdurend op de zon neervalt.

Schaakwedstrijd.

Vrijdag 14 Januari zullen op de leeszaal der S. P. 's avonds te 8 uur de volgende partijen gespeeld worden.

De eerstgenoemde spelers spelen met wit.	Nellenstein	— van Aalst
	Schouten	— Kubatz
	Willink	— Cool
	Overduyn	— Macdonald
	De Brauw	— Oele
	Korteweg	— van den Bergh
	Schwarz	— Spengler
	Heemskerk	
	van Beest	— Ruys
	Hinse	— Piek
	van Gennep	— Hauber
	Beuker	— Jagerinck
	Schijfsma	— Foest.

Tengevolge van de voor de vacantie gespeelde partijen is de rangorde in de verschillende klassen als volgt:

1e klasse.	Nellenstein	2 uit 2
	Schouten	1 uit 1
	Westrienen	2 uit 3
	Kubatz	1 uit 2
	van Aalst	0 uit 2
	Zwager	0 uit 2
2e klasse A.	Cool	2 uit 2
	Overduyn	1 uit 2
	Macdonald	0 uit 1
	Willink	0 uit 1
2e klasse B.	Hinse	1 uit 1
	Piek	0 uit 0
	Hauber	0 uit 0
	van Gennep	0 uit 1

3e klasse A. De Heer Sprenger, die wegens ongesteldheid van verdere deelname afziet, verliest hierdoor de partijen tegen de H.H. Foest, Schijfsma en Beuker, zoodat de stand thans is

Jagerinck	2 uit 2
Schijfsma	1 uit 1
Foest	2 uit 3
Beuker	1 uit 2
Sprenger	0 uit 4

3e klasse B.	De Brauw	1 uit 1
	Mijnlief	2 uit 3
	v. d. Bergh	1 uit 2
	Korteweg	0 uit 1
	Oele	0 uit 1

3e klasse C.	Spengler	1 uit 1
	Elfrink	1 uit 1
	Schwarz	0 uit 0
	Ruys	0 uit 1
	Heemskerk	
	van Beest	0 uit 1

VAN AALST.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

„WILLIAM FROUDE”.

Excursie naar het Stoomschip „Grotius”, op Donderdag 20 Januari. Vertrek uit Delft 8.33.

A G E N D A.

DELFT.

Zaterdag 15 Jan. Schouwburg Stads Doelen. N. V. Het Tooneel: „De vrouw in 't spel”; 7½ uur.

Donderdag 20 Jan. Schouwburg Stads Doelen. Rotterd. Tooneelgez., 7e Abonnementsvoorstelling, „De Lelie”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 14 Jan. Dierentuin: Gezelschap A. D. O., „De eer”; 7½ uur.

Geb. v. K. en W.: „Im Klubsessel”; 8 uur.

Diligentia: „Afscheidsavond” van Mr. A. W. Kamp; 8 u. Ned. Tooneel: „Veertig”; 8 uur.

Zaterdag 15 Jan. Geb. v. K. en W.: 6e Abonnementsconcert (serie A) van het Concertgebouw-orkest, onder leiding van Willem Mengelberg, soliste mevr. Waag Hafgren (zang); 8 uur.

Fransche Opera: „La Tosca”; 8 uur.

Zondag 16 Jan. Geb. v. K. en W.: Matinee van het Amsterdamsch a capella koor (dir. Anton Averkamp); 2 u.

Diligentia: Matinee van Veda Düttlinger; 2 uur.

Maandag 17 Jan. Geb. v. K. en W.: Tournee Madelaine Dolley, „Francillon”; 8 uur.

Diligentia: Concert van mej. J. Brandsma (sopraan), Gusta Koch (piano) en Hendrik van Noort (bas); 8 uur.

Pulchri Studio: Voordracht van Willem Hutschenruyter over „Het Beethovenhuis”; 8 uur.

Woensdag 19 Jan. Geb. v. K. en W., „Diligentia Concert” van het Residentie-orkest, onder leiding van mr. Henri Viotta. Solist Wilhelm Backhaus; 8 uur.

Donderdag 20 Jan. Diligentia: Sonatenavond van J. Gesterkamp en Anton Verhey; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 14 Jan. Groote Schouwburg: Rotterd. Tooneelgez. „Het donkere punt”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: Rotterd. Volkstooneel, „De Bedelaarster”; 8 uur.

Zaterdag 15 Jan. Groote Schouwburg: Wiener Operette „Der Graf von Luxemburg”; 8 uur.

Maandag 17 Jan. Groote Schouwburg: Rotterd. Tooneelgez., „Margaretha Gautier”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

TE KOOP:
een FOX-TERRIER,

zeldzaam geteekend, 1 jaar oud.

Brieven onder No. 5291 S. W., Bureau van dit Blad.

Model-Persen, Chemisch reinigen en alle voorkomende reparatiën worden billijk en accuraat uitgevoerd in de **Reparatie-Inrichting voor Heeren- en Dameskleeding, GASTHUISLAAN 18.**

Aanbevelend,

BOSMAN.

N. B. Bij ontvangst van briefkaarten worden de goederen direct gehaald en in den kortst mogelijken tijd in orde thuis bezorgd.

ABONNEERT U op
DE NIEUWE TIJD
 Sociaaldemokratisch Maandschrift

onder redactie van: F. VAN DER GOES, H. GORTER, HERM. HELJERMANS Jr., HENRIETTE ROLAND HOLST, J. SAKS en F. M. WIBAUT.

Met Januari 1910 verschijnt no. 1 van den 15n Jaargang; prijs per kwartaal f1,50. Proefnummers van het Januari-nummer gratis verkrijgbaar.

Amsterdam. J. A. FORTUIJN. Kerkstraat 34.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Boekhandel J. WALTMAN Jr.
 BINNENWATERSLOOT 33.

Losse nummers verkrijgbaar van:

SPORTBLADEN.

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
HET MAANDAGOCHTEND BLAD, (Sportnieuws)	5 "
SPORTKRONIEK.	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	15 "
DE SPORT	10 "

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
DIE WOCHTE	20 "
DE WARE JACOB	10 "
BUITEN	15 "
HOLLAND EXPRESS	12 ¹ / ₂ "
PAK ME MEE.	5 "
HET STUIVERSBLAD.	5 "
HET LEVEN	9 "

In den Boekhandel J. WALTMAN Jr.,
 Binnenwatersloot 33-35,

is voorhanden:

Voetbal Jaarboekje

(12e JAARGANG,)

uitgegeven door den Nederlandschen Voetbalbond.

PRIJS / 0,50.

E. DE GROOT

hoek VOLDERSGRACHT 33,
 geeft de HOOGSTE prijzen voor gedragen kleederen. Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

Te koop aangeboden: een

4-cilinder AUTO

(merk PEUGEOT), 12-16 paardenkracht,
 met kap en vooruit.

Adres:

1e DELFTSCHE RIJWIELTRUST,
 Vrouwjutenland 1.

In den Technischen Boekhandel J. WALTMAN Jr.,
 Binnenwatersloot 33, zijn voorhanden de volgende

Ingenieur-Kalenders voor 1910.

Kalender f. Wasser- und Strassenbau und Kultur-Ingenieur	f 3,—
Uhland Kalender f. Maschinen-Ingenieure	f 1,95
Fehlands Ingenieur-Kalender f. Maschinen und Hütten Ingenieure	f 1,95
Beton Kalender. Taschenbuch f. d. Beton und Eisenbetonbau	f 2,60
Kalender für Eisenbahn Techniker	f 3,—
Biedermann's Chemiker Kalender	f 2,60

BECHT'S MAANDEL. SCHEURKALENDER	f 0,60
" WEKELIJSCHES "	" 0,60
SPORTKALENDER	" 0,75
VEEN'S VLOEIMAP EN KALENDER	" 1,50
WERELD-BIBLIOTHEEK-KALENDER	" 0,90
SPEMANN'S KUNSTKALENDER	" 1,30
MEIJERS GEOGRAPHISCHE KALENDER.	" 1,30
NEDERLANDSCHE KUNSTKALENDER.	" 1,75
SPEMANN'S ALPEN KALENDER	" 1,30
STEINLEN KALENDER.	" 0,90
WERELD KALENDER (eeuwigdurende)	" 1,75

TECHNISCHE BOEKHANDEL - J. WALTMAN JR.

Afdeeling BOEKHANDEL ————— Binnenwatersloot 33:

LEVERING VAN WERKEN OP TECHNISCH EN LETTERKUNDIG GEBIED
ABONNEMENTEN OP TIJDSCHRIFTEN EN COURANTEN. PLAATSSEN VAN
ADVERTENTIËN IN ALLE COURANTEN. INBINDEN VAN BOEKEN EN
OMLIJSTEN VAN DIPLOMA'S EN PLATEN. ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Afd. SCHRIJF- en TEEKENBEHOEFTE, Binnenwatersloot 33:

PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN, DRIEHOEKEN, TEEKENHAKEN, -BOR-
DEN, -SCHRAGEN, -KOKERS, -PORTEFEUILLES, -INKTEN, -PAPIEREN,
MILLIMETERPAPIER, KALKEERPAPIER, KALKEERLINNEN, GUMMI, PU-
NAISEN, O.-I. INKT, VERVEN IN TUBEN EN STUKJES, VERFSCHOTELS,
MAATSTOKKEN, DECIMETERS, SCHETSBOEKEN, TEEKENPOTLOODEN,
DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN, NOTITIEBOEKJES, BLOC NOTES,
MEMORANDUMS, POSTPAPIER IN PAKJES EN IN DOOZEN, ENVELOPPEN,
PENNEN, INKT, PENHOUDERS, POTLOODEN, COPIEBOEKEN, BRIEVEN-
ORDENERS, NOTULENBOEKEN, VLOEICARTON, VLOEIMAPPEN. ❖ ❖

OP AANVRAAG VOOR H.H. STUDENTEN STEEDS VERKRIJGBAAR UIT-
TREKSELS UIT HET ROOSTER DER T.H.S. EN ETIKETTEN VOOR DICTATEN.

Afdeeling DRUKKERIJ ————— Vlamingstraat 34:

BOEK- EN STEENDRUKWERK, AUTOGRAFIËN ENZ. ❖ ❖ ❖ ❖
VISITEKAARTJES, BRIEVENHOOFDEN, KWITANTIËN, CONVOCATIEBIL-
JETTEN EN -KAARTEN, CONTRIBUTIEKAARTEN, DIPLOMA'S, WETTEN
EN REGLEMENTEN, DISSERTATIËN EN STELLINGEN, PROGRAMMA'S,
INVITATIEKAARTEN, MENU'S, BALBOEKJES. — VOOR DRUKWERK VAN
VEREENIGINGEN ZIJN TAL VAN VIGNETTEN BESCHIKBAAR. ❖ ❖

BESTELLINGEN IN RIJSWIJK EN DEN HAAG EN OVERIGE OMLIGGENDE GEMEENTEN WORDEN DAGELIJKS
VRACHTVRIJ UITGEVOERD. BESTELLINGEN EN SCHRIFTELIJKE BOODSCHAPPEN KUNNEN AAN DE LOOPERS,
DOOR HUN UNIFORM-KLEEDING KENBAAR, STEEDS WORDEN MEEGEGEVEN. ❖ ❖ ❖ ❖ ❖